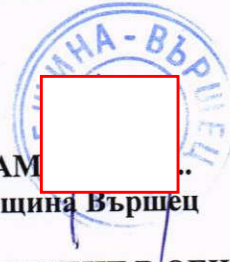




# ОБЩИНА ВЪРШЕЦ

3540 гр. Вършец, бул. България 10, обл. Монтана  
Тел: 09527/ 22-22; 09527/ 20-02 ; факс: 09527/ 23-23  
e-mail: [admin\\_varshetz@mail.bg](mailto:admin_varshetz@mail.bg)  
<http://varshets.bg/>



ОДОБРЯВАМ  
Кмет на Община Вършец

## СЪОБЩЕНИЕ ЗА ПРИЛОЖИМОСТ НА ЧЛ. 17 ОТ ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ В ОБЩИНА ВЪРШЕЦ (ПРАВО „ДА БЪДЕШ ЗАБРАВЕН“)

В качеството си на администратор на лични данни, Община Вършец има задължение да Ви информира в качеството Ви на субект на лични данни за правото Ви, регламентирано в чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/679 на изтриване на свързаните с Вас лични данни без ненужно забавяне в хипотезите на чл.17, 1, букви а) – е).

### За контакт с Община Вършец:

гр. Вършец 3540, бул. "България" № 10  
Електронна поща: [admin\\_varshetz@mail.bg](mailto:admin_varshetz@mail.bg)  
Интернет страница: [www.varshets.bg](http://www.varshets.bg)

### Данни за контакт с Длъжностното лице по защита на данните:

По всички въпроси, свързани с обработването на Вашите лични данни и с упражняването на права, можете да се обърнете към определеното от Кмета на Община Вършец длъжностно лице по защита на данните – Петя Петкова.

телефон: 09527/22-22, факс: 09527/23-23

електронен адрес за кореспонденция: [petya\\_v\\_ivanova@abv.bg](mailto:petya_v_ivanova@abv.bg); [admin\\_varshetz@mail.bg](mailto:admin_varshetz@mail.bg)

Неразделна част от настоящето съобщение е Приложение № 4 – заявление за изтриване на лични данни, публикувано на сайта на Община Вършец.

Настоящото съобщение за приложението на чл.17 от Общия регламент е съобразено със становището на Комисия за защита на личните данни относно приложение на Общия регламент за защита на данните от органите на местното самоуправление (общините).

Регламентът въвежда редица изменения при обработването и защитата на личните данни. Съществена промяна по отношение на правата на гражданите е регламентирането на правото на изтриване (или „правото да бъдеш забравен“). Това право дава възможност, когато субектът на данни не желае данните му да бъдат обработвани и не съществуват законни основания за тяхното съхранение, те да бъдат заличавани.

По отношение на „правото да бъдеш забравен“, следва да се спомене Решението на Съда на Европейския съюз (ЕС) по казуса Google Spain (C-131-12), произнесено през май 2014 г., насочено към изясняване на няколко много важни въпроса, свързани с правото на субектите на лични данни да бъдат забравени, обективизирано в Директива 95/46/ЕО. Решението на съда предизвика широк отзвук и разнопосочни реакции както в ЕС, така и извън него, с оглед значението му за регулиране на дигиталното пространство. В него Съдът заключи, че извършваните дейности от търсачки (Google в конкретното решение) представляват обработване на лични данни, което може да засегне значително основните права на личен живот и на защита на личните данни, тъй като улеснява потребителите в изграждането на подробен профил на съответното лице. Основният въпрос, който решението постави, е дали то е предпоставка за намирането на справедлив баланс между правото на лична неприкосновеност на лицата,

свободата на изразяване, правото на достъп до информация и другите законни интереси на лицата в интернет пространството. Съдът счита, че с оглед на основната цел на Директива 95/46/ЕС, а именно да се осигури ефективна защита на основните права и свободи на физическите лица, и в частност на правото им на личен живот, тълкуването на разпоредбата, свързана с приложимостта на правото на ЕС не може да бъде ограничително. На това основание всяко лице, независимо дали е гражданин на държава-членка на ЕС, може да поиска от лицето, предоставящо услуги за търсене в интернет на територията на съответната държава-членка на ЕС, да бъдат заличени връзките към интернет страници, съдържащи информация, която нарушава неговите права, дори и в случаите, когато публикуването на информацията само по себе си е законно.

**„Правото да бъдеш забравен“** е доразвито в Регламент (ЕС) 2016/679, като създава високо ниво на защита на личните данни. То е уредено в чл. 17 от Общия регламент. Съгласно параграф 1 на същия, субектът на данни може да поиска, а администраторът е длъжен да изтрие без ненужно забавяне конкретните лични данни. Горната възможност би могла да бъде осъществена единствено при наличието на следните основания:

- личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин;
- субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните;
- субектът на данни възразява срещу обработването и няма преимуществено законово основание за продължаване на обработването;
- личните данни са били обработвани незаконосъобразно;
- личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора;
- личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество на дете.

Правото на изтриване е особено важно в последната хипотеза, а именно когато субектът на данни е дал съгласието си като дете и не е осъзнавал напълно рисковете, свързани с обработването. Впоследствие, ако лицето желае да премахне такива лични данни, то следва да може да упражни това право независимо от факта, че вече не е дете. Тази възможност е вследствие на основен принцип, залегнал в регламента, а именно завишената защита на личните данни по отношение на децата.

„Правото да бъдеш забравен“ като основно право в онлайн средата, следва да бъде разширено, като от администратора, който е направил личните данни обществено достъпни се изисква да уведоми администраторите, които обработват такива лични данни, да изтрият всякакви връзки към тези лични данни или техните копия или реплики. По този начин Регламент (ЕС) 2016/679 укрепва правото на изтриване, като пояснява, че организациите в онлайн средата, които правят личните данни публични, следва да информират други организации, които обработват личните данни, за да изтрият линковете или копията на въпросните лични данни. Въпреки че това може да е предизвикателство за администраторите, те трябва да се стремят да спазват тези изисквания. Те са длъжни да предприемат разумни мерки, вземайки предвид наличните технологии и средствата, с които разполагат, за да успеят да изпълнят задълженията си и да информират други администратори, които обработват лични данни, за искането на субекта на данните.

Все пак са налице са редица ситуации, в които администраторът има възможност да откаже да изтрие данните, а именно когато обработването на конкретните данни е с цел:

- да упражнява правото на свобода на изразяване и информация;
- да изпълнява правно задължение или да изпълнява задача от обществен интерес или упражняване на публична власт;
- за целите на общественото здраве;
- архивиране за цели в обществен интерес, научноизследователски исторически изследвания или статистически цели; или
- установяване, упражняване или защитата на правни претенции.

Предвид горното, „правото да бъдеш забравен“ не е абсолютно право. Всеки субект на данни може да се възползва от това си право единствено при наличие на конкретно основание.